

РЕШЕНИЕ

№ 2585

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110110258 по описа за 2023 година

Предявен е от Застрахователна компания „Уника“ АД, ЕИК 040451865 срещу ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, ЕИК 000694286, **осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ** за заплащане на сумата от **1429.60 лева**, представляваща непогасен остатък от регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по щета № 21110540869, ведно със законната лихва от 27.02.2023 г. (датата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане на задължението.

Ищецът, твърди, че на 15.11.2022 г. в гр. Бургас, по вина на водача на л. а. „Рено Туинго“ с рег. № А 4165 НС, е настъпило ПТП в резултат на което са нанесени щети на л. а. „Мерцедес Бенц“ с рег. № СВ 8777 РР. Към момента на настъпване на застрахователното събитие за увредения автомобил има сключена валидна имуществена застраховка „Каско на МПС“ в Застрахователна компания „Уника“ АД - полица № 21054111596, а л. а. „Рено Туинго“ с рег. № А 4165 НС има сключена с ответното дружество застраховка „Гражданска отговорност“. Посочва, че вредите по л. а. „Мерцедес Бенц“ с рег. № СВ 8777 РР били отстранени в доверен сервиз, за което били платени 2038.49 лева.

Сочи, че с регресна претенция поканил ответника да му възстанови изплатеното обезщетение, като в отговор на отправената покана последвало частично плащане по щетата в размер на **608.89 лева**, предвид което ищецът моли съда да му присъди разликата в размер на **1429.60 лева**.

Ответникът ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД е подал отговор в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва иска по основание и размер. Оспорва механизма на описаното ПТП, оспорва то да е станало по вина и прот.И.правно поведение на водача на л. а. „Рено Туинго“ с рег. № А 4165 НС. Оспорва представения протокол за ПТП по отношение на съдържанието му и подписите, в смисъл, че не са положени от участвалите в произшествието водачи. Оспорва иска по размер като счита, че претендираното обезщетение надхвърля действително претърпените вреди, а така също, че не е налице и причинно-следствена връзка между същите и процесното ПТП. С оглед изложеното, моли съда да отхвърли предявения иск. Не оспорва, че е заплатил на ищеца сума в размер на

608.89 лева, представляваща застрахователно обезщетение във връзка с процесната щета. Оспорва и акцесорния иск за законна лихва. Претендира съдебни разноси и юрисконсултско възнаграждение

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните съобразно разпоредбите на чл. 235, ал. 2 и ал. 3 от ГПК и приетият по делото доклад, установи следното от фактическа и правна страна:

Съгласно регламентираното в нормата на чл. 154 от ГПК разпределение на доказателствената тежест, ищецът следва да докаже, че е изплатил застрахователното обезщетение на увреденото лице, че застрахователното събитие представлява деликт по чл. 45 от ЗЗД, осъществен от застрахования по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при ответното дружество, протИ.правно деяние, от което са настъпили вредни последици, които са в причинно следствена връзка с деянието.

В доказателствена тежест на ответника да обори законоустановената презумпция за вина, както и възраженията си срещу вземанията на ищеца.

С оглед становището на ответника и на основание чл. 153 ГПК, съдът е приел за ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че е налице валиден договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие, на който и вследствие виновно и протИ.правно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, е настъпило събитие, за което застрахователят- ищец носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на 2038,49 лв., а ответникът е погасил част от регресния дълг в размер на 608,89 лева.

Спорно между страните е какъв е механизмът на настъпилото ПТП, вината на водача на л. а. „Рено Туинго“ с рег. № А 4165 НС, както и е спорен размерът на претендираното регресно вземане, т.е. размера на действителните вреди, нанесени в резултат на ПТП.

Съгласно заключението на вещото лице по САТЕ, което съда приема изцяло, механизмът на ПТП, съгласно Двустранен протокол за ПТП, съставен на 15.11. 2022 год., е следният – водачът на л.а. „Рено Туинго“ с рег. № А 4165 НС, предприема маневра за движение на заден ход за излизане от паркинг в ж.к.Славейков, пред бл.40, при което реализира ПТП с паркирания л.а.“Мерцедес С 560“, с рег. № СВ8777РР. От това следва, че щетите в описа на застрахователя и отразени в протокола за ПТП се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 15.11.2022 год. ПТП.

Вещото лице изготвило автотехническата експертиза е установило, че стойността, необходима за възстановяване на щетите по увредения автомобил, по средни пазарни цени, определена към застрахователното събитие е 1024,49 лева, а тази на база пазарни цени е в размер на 2038,49 лв.

Видно от писмо от 31.10.2023 год., от Силвър Стар Моторс ЕАД, лек автомобил “Мерцедес С 560“, с рег. № СВ8777РР е произведен на 14.03.2019 год., с дата на първа регистрация 08.04.2019 год. като към 15. 11.2022 год. не е бил в заводска гаранция, която е за срок от две години от датата на първата регистрация.

В показанията си св. И. А. сочи, че през 2022 год. бил паркирал автомобила си в гр.Бургас, комплекс Славейков, когато друг автомобил, който излизал на заден ход от паркинг ударил неговия в калника. Свидетеля сочи, че в водача бил жена, с малка кола „Рено“, като нямал разногласия и съставили двустранен протокол за ПТП. След това бил обезщетен от застрахователя като колата му била отремантирана от официален сервиз „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД.

С оглед на изложеното съдът приема, че за ищеца са налице предпоставките на чл.

411, ал. 1 от КЗ, като с изплащане на обезщетението той встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата.

Съдът приема, че причинител на вредите от описаното ПТП е водачът на л.а. „Рено Туинго“ с рег. № А 4165 НС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника. Същият е нарушил правилата на чл.40 от ЗДвП, като при движението си на заден ход, при маневра за излизане от паркинг, без да се убеди, че няма да създаде опасност за оставащите участници в движението, удря паркирания л.а. „Мерцедес С 560“, с рег. № СВ8777РР с което му е причинил имуществени вреди.

С оглед на изложеното съдът приема, че са налице предпоставките за покриване на отговорността за причинените при ПТП вреди от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на собственика на моторното превозно средство, с което е причинена вредата.

По отношение на размера на заплатеното и дължимо от ответника застрахователно обезщетение следва да се има предвид на първо място разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, съгласно която при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност.

Съгласно задължителната съдебна практика дължимото обезщетение следва да бъде определено по пазарната стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на настъпване на застрахователното събитие. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната (при пълна увреда), респ. възстановителната (при частична увреда) стойност на увреденото имущество, а действителната, респ. възстановителната стойност не може да бъде по-голяма от пазарната му стойност към деня на настъпване на събитието. Съгласно чл. 400, ал. 1 КЗ за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество. А чл. 400, ал. 2 КЗ определя възстановителната застрахователна стойност като стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Следователно, размерът на застрахователното обезщетение се определя съобразно доказвания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната, респ. възстановителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент на овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност. При предявена по съдебен ред претенция за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да определи същото по действителната стойност на вредата към момента на осъществяване на застрахователното събитие, т. е. по пазарната цена на същата, като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан от минималните размери по методиката към Наредба № 24/2006 г. на КФН.

Изяснено е още, че към датата на застрахователното събитие (15.11.2022г.) процесният автомобил е бил на 3 години, 7 месец и 10 дни спрямо датата на неговата първоначална регистрация, посочена в преписката, а съгласно писмото на официалния сервиз, увреденият автомобил не е бил в гаранция, което обстоятелство да е налагало неизбежното извършване на ремонт в лицензиран сервиз на вносителя.

Съгласно заключението по съдебна автотехническа експертиза, което съда приема изцяло стойността, необходима за възстановяване на щетите по увредения автомобил, по средни пазарни цени, определена към застрахователното събитие е 1024,49 лева.

Следва да бъде съобразено и извънсъдебното плащане на сумата от 608,89лв. от ответника, поради което претенцията на ищеца е основателна и доказана до разликата от 415,16лв., а до пълния предявен размер от 1429,60лв. следва да се отхвърли като

неоснователна.

Сумата от 415,16лв. се дължи ведно със законната лихва от 27.02.2023год.,до окончателното ѝ заплащане.

По разноските :

При този изход на делото ,право на разноски имат и двете страни.

Ищецът претендира деловодни разноски в размер на 873,73лв./57,18лв. – д.т.,200лв.- депозит за вещо лице,80лв. – депозит за свидетел,5лв. – д.т. СУ и 531,55лв. – адвокатско възнаграждение/,за които е представил списък на разноските по чл.80 от ГПК.Съобразно уважената част от исковете му се следват разноски в размер на **253,73лв.**

На основание чл.78,ал.3 от ГПК право на разноски има и ответника ,съобразно отхвърлената част от иска.Същия е доказал разноски в общ размер на 300лв.,от които 200лв. – депозит за вещо лице и 100лв. ,юрисконсултско възнаграждение ,определено от съда на основание чл.78,ал.8 от ГПК.Съобразно отхвърлената част от иска му се следват разноски в размер на **212,88лв.**

Воден от горното ,съдът

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“АД, ЕИК 000694286,със седалище и адрес на управление гр.София,пл.“Позитано“ № 5 **да заплати** на ЗК „Уника“АД,ЕИК : 040451865,със седалище и адрес на управление в гр.София,бул.“Тодор Александров“ № 18 ,**на основание чл. 411 КЗ** сумата от **415,16 лева**, представляваща непогасен остатък от регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по щета № 21110540869, ведно със законната лихва от 27.02.2023 г. до окончателното плащане на задължението,както на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата в размер на **253,73лв.**,представляваща деловодни разноски ,съобразно уважената част от иска.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от ЗК „Уника“АД,ЕИК : 040451865,със седалище и адрес на управление в гр.София,бул.“Тодор Александров“ № 18 **срещу** ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“АД, ЕИК 000694286,със седалище и адрес на управление гр.София,пл.“Позитано“ № 5,осъдителен иск ,с правно основание чл.411 от КЗ за разликата от уважения размер от **415,16лв.** до пълния предявен размер от **1429,60лв.** , представляващ непогасен остатък от регресно вземане за платено застрахователно обезщетение по щета № 21110540869,като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ЗК „Уника“АД,ЕИК : 040451865,със седалище и адрес на управление в гр.София,бул.“Тодор Александров“ № 18 **да заплати на** ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“АД, ЕИК 000694286,със седалище и адрес на управление гр.София,пл.“Позитано“ № 5 ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК сумата в размер на **212,88лв.**,представляваща деловодни разноски ,съобразно отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред СГС, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____